Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 60 872 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van origine Jezidi te zijn. U was woonachtig in het dorp Kotayk. U bent gehuwd en heeft drie kinderen. Uw problemen houden verband met uw schoonbroer Islam. Tijdens de presidentsverkiezingen van 19/02/2008 was hij assistent van een vertrouwenspersoon. In deze hoedanigheid van assistent stelde hij vast dat tijdens de verkiezingen dorpelingen werden omgekocht om te stemmen voor Sarkisian. Sindsdien kende hij problemen, u weet niet welke.
Op 01/03/2008 kwamen vijf mannen naar het huis van uw schoonouders, waar uw gezin en uw schoonbroer verbleven. Net voor hun komst had Islam het huis verlaten met onbekende

bestemming. Een van de vijf mannen vertelde jullie dat hij politieagent was. Men vroeg jullie waar uw schoonbroer zich bevond. Toen jullie hierop geen antwoord konden geven, werd uw man J.(…) K.(…) (O.V. 6.710.911) opgepakt en weggevoerd.
Uw man was gedurende twee jaar en zes maanden spoorloos. In deze periode ondernam u niets om zijn lot te achterhalen; u oordeelde dat u niets kon doen gegeven de vervolging van opposanten. Later zou u vernemen dat uw man in deze periode in de kelder van een huis, dat in een bos was gelegen, werd vastgehouden.
Op 31/03/2010 kwamen twee mannen naar de woning van uw schoonouders. Zij behoorden tot de personen die uw man gearresteerd hadden. Opnieuw vroegen zij waar uw schoonbroer zich bevond. Wederom zeiden jullie hen dat jullie dat niet wisten. Ze geloofden jullie niet en sloegen vervolgens uw schoonvader. Hij brak hierbij zijn arm en liep een snijwonde op aan het hoofd. Uzelf werd met een mes bedreigd. Ook uw kinderen werden bedreigd.
Na het vertrek van de mannen verhuisde u naar uw ouders in Zovsk. Op 02/09/2010 kwam uw man daarheen nadat hij was ontsnapt uit het huis waarin hij werd vastgehouden. Jullie besloten het land te verlaten. Op 05/09/2010 bracht uw vader u en uw gezin naar Georgië waar hij kennissen had. Aangekomen in Georgië namen deze kennissen jullie paspoorten in beslag en voerden jullie onmiddellijk naar Rusland. In Rusland verbleven jullie anderhalve maand in een onbekende stad. Op 22/10/2010 reisden jullie vanuit Rusland met een toeristenbus naar België. Op 25/10/2010 kwamen jullie aan in België. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.
U legde ter staving van uw asielaanvraag enkel uw geboorteakte en die van uw kinderen voor.
B. Motivering
U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot J.(…) K.(…) (O.V. 6.710.911). In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:
"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.
Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (zijnde uw vasthouding van 01/03/2008 tot 02/09/2010) in de nasleep van de betrokkenheid van uw broer bij de politieke gebeurtenissen van 2008 niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het enige document dat u aanbracht betreft uw geboorteakte hetgeen geen informatie over uw vervolging bevat.
Daarenboven dient te worden opgemerkt dat er meerdere tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote G.(…) G.(…) (O.V.6.710.911). Zo werd vooraleerst vastgesteld dat u beiden andere namen gaven voor uw broer, die aan de basis zou hebben gelegen van jullie problemen. Zowel u als uw echtgenote bevestigden daarbij dat u slechts één broer heeft. Nu, u beweerde dat deze broer I.(…) heet (CGVS p.5, CGVS vragenlijst, DVZ punt 30), uw echtgenote beweerde dat hij Islam heet (CGVS G.(…) p.3). Gezien deze tegenstrijdigheid werd uw vrouw gevraagd of uw broer onder een andere naam gekend is. Zij sprak dit tegen. Aldus werd uw echtgenote met uw verklaring geconfronteerd. Zij ontkende hierop dat uw broer I.(…) heet.
Wat de politieke activiteiten van uw broer betreft werd vastgesteld dat geen van u beiden kon zeggen wat deze juist inhielden (CGVS p.6; CGVS G.(…) p.5). U beweerde daarbij niet te weten waar de fraude, die door uw broer werd vastgesteld, had plaatsgevonden. U kon noch het stembureau, noch de stad of het dorp waarin dit stembureau zich bevond noemen. U beweerde hierover dat u van zulke zaken weinig verstand had en uw broer nooit iets vertelde (CGVS p.6). Daartegenover staat dat uw

echtgenote het dorp Kotayk, waar u woonde, opgaf als de plaats waar de fraude door uw broer werd vastgesteld (CGVS G.(…) p.5). Uw echtgenote werd met uw onwetendheid geconfronteerd en beweerde hierop dat jullie niet geschoold zijn. Deze bewering is echter ontoereikend om een dergelijk gebrek aan kennis te verklaren. Daarbij gaf uw vrouw zelf aan dat zij, ondanks haar laaggeschoold profiel, wel van deze feiten op de hoogte is.
Aangaande de fraude verklaarde u verder dat uw broer klacht had ingediend bij de politie. U beweerde dat hij dat zo tegen u verteld had (CGVS p.6). Uw echtgenote ontkende dan weer, zelfs nadat zij met uw verklaringen werd geconfronteerd, dat uw broer ooit klacht had ingediend bij de politie (CGVS G.(…) p.6).
Tot slot werd er een tegenstrijdigheid vastgesteld over de acties die uw echtgenote had ondernomen na uw arrestatie en gedurende uw jarenlange vasthouding. U beweerde dat zij niets kon doen maar dat zij weliswaar een klacht had ingediend bij de politie van Abovyan. Deze klacht had geen enkel resultaat (CGVS p.8-9). Uw vrouw beweerde op haar beurt dat zij niets had ondernomen en dat zij ook geen klacht had ingediend bij de politie. Zij weerlegde, na confrontatie, wederom uw bewering (CGVS G.(…) p.6-7).
Kortom, wat bovenstaande tegenstrijdigheden betreft wordt vastgesteld dat zij de kern van uw relaas raken en aldus zwaarwichtig zijn. Zij wijzen erop dat uw relaas bedrieglijk is.
Op basis van dit alles moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.
Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst."
Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.
Uw geboorteakte en de geboorteaktes van uw kinderen bevatten geen informatie over de problemen die jullie in Armenië zouden hebben ondervonden. Zij zijn dan ook niet bij machte deze beslissing te wijzigen.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar echtgenoot, J.K. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 60 871 van 2 mei 2011 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert, in wat zich voordoet als een enig middel, de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker uit inhoudelijke kritiek op enkele motieven van de bestreden beslissing.

2.2.1. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat deze niet alleen subjectief bij hem

aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoeker geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 21, Landeninformatie, Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008"). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het profiel van verzoekers broer, i.e. betrokken bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer lopen. De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008. Verzoeker weerlegt voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft niet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon op basis van deze gegevens terecht oordelen dat de door verzoeker omschreven moeilijkheden omwille van de betrokkenheid van zijn broer bij de politieke gebeurtenissen van 2008 in Armenië niet aannemelijk zijn. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië en de hieraan gerelateerde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas toont verzoeker niet aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN F. HOFFER